

www.conpolis.eu

Οι Βασικοί Σκοποί της Ομοσπονδίας
εν συντομία:

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η προάσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Απρίλιος 2020– Τεύχος 9/4

- Πατριαρχική Απόδειξις σ.2-4.
- Πρόγραμμα Υποτροφιών Φοιτητών σ.4.
- Επέτειος Άλωσης σ.7.
- Μελέτη Διάσωσης Ορφανοτροφείου . Πριγκήπου, 8-14.
- Εθελοντικές Εργασίες,σ.15.
- Διεθνές Συνέδριο στην Πόλη για Επιδημίες 1866, σ.16-18.
- Μνήμη Αχιλλέα Ζαχαρόπουλου, 19-23.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

**ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ**

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ
† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ— ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ,
ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ**

* * *

Προσφιλέστατοι άδελφοί Ίεράρχαι καί τέκνα έν Κυρίω άγαπητά,

Φθάσαντες τό Άγιον Πάσχα καί γινόμενοι κοινωνοί τής χαρᾶς τής Άναστάσεως, ύμνο ύμεν τόν πατήσαντα θανάτω τόν θάνατον Κύριον τής δόξης, τόν συναναστήσαντα μεθ' έαυτ οϋ παγγενή τόν Άδάμ καί άνοίξαντα πᾶσιν ήμϊν παραδείσου τας πύλας.

Ή λαμπροφόρος Έγερσις τοϋ Χριστοϋ εϊναι ή διαβεβαίωσις ότι κυρίαρχος εϊς τήν ζωή ν τοϋ κόσμου δέν εϊναι ό θάνατος, αλλά ό καταργήσας τό κράτος τοϋ θανάτου Σωτήρ, ό γνω ριζόμενος τό πρότερον ως ᾤσαρκος Λόγος, ύστερον δέ ως ό δι' ήμᾶς, φιλανθρωπίας ένεκεν, σεσαρκωμένος, νεκρωθείς δέ ως άνθρωπος καί άναστάς κατ' έξουσίαν ως Θεός, ως ό πάλιν Έρχόμενος μετά δόξης πρός πλήρωσιν τής Θείας Οίκονομίας.

Τό μυστήριον καί τό βίωμα τῆς Ἀναστάσεως ἀποτελεῖ τόν πυρῆνα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ἡ ὁλόφωτος λατρεία, τά ἱερά μυστήρια, ἡ ζωή τῆς προσευχῆς, ἡ νηστεία καί ἡ ἄσκησις, ἡ ποιμαντική διακονία καί ἡ καλή μαρτυρία ἐν τῷ κόσμῳ, ὅλα ἀναδίδουν τό ἄρωμα τῆς Πασχαλίου εὐφροσύνης. Ἡ ζωή τῶν πιστῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ εἶναι καθημερινόν Πάσχα, εἶναι «ἄνωθεν χαρά», ἡ «χαρά τῆς σωτηρίας», ἀλλά καί «ἡ σωτηρία ὡς χαρά»[1].

Οὕτω, αἱ ἀκολουθίαι τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος δέν εἶναι καταθλιπτικά, ἀλλά πλήρεις τῆς νικητηρίου δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς αὐτάς ἀποκαλύπτεται ὅτι ὁ Σταυρός δέν ἔχει τόν τελευταῖον λόγον εἰς τό σχέδιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου. Αὐτό προαναγγέλλεται ἤδη κατά τό Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Ἡ ἐκ νεκρῶν ἔγερσις τοῦ ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Χριστοῦ εἶναι προτύπωσις τῆς «κοινῆς ἀναστάσεως». Τό «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου» κορυφοῦται μέ τήν ἐπὶ κλήσιν «Δεῖξον ἡμῖν καί τήν ἔνδοξόν Σου Ἀνάστασιν». Ἐνώπιον τοῦ Ἐπιταφίου ψάλλομεν τό «Μεγαλύνω τά Πάθη σου, ὑμνολογῶ καί τήν Ταφήν σου, σύν τῇ Ἀναστάσει». Καί, γεγонуίᾳ τῇ φωνῇ, διακηρύσσομεν εἰς τήν Πασχάλιον ἀκολουθίαν τό ἀληθές νόημα τοῦ Σταυροῦ: «Ἰδού γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Ἡ «κλητή καί ἁγία ἡμέρα» τοῦ Πάσχα εἶναι ἡ ἀνατολή τῆς «ὀγδόης ἡμέρας», ἡ ἀπαρχή τῆς «καινῆς κτίσεως», ἡ βίωσις τῆς ἰδικῆς μας ἀναστάσεως, τό μέγα «θαῦμα τῆς ἐμῆς σωτηρίας»[2]. Εἶναι ἡ βιωματική βεβαιότης ὅτι ὁ Κύριος ἔπαθε καί ἤχθη εἰς θάνατον δι' ἡμᾶς καί ἀνέστη δι' ἡμᾶς «προοικονομῶν ἡμῖν τήν εἰς ἀπείρους αἰῶνας ἀνάστασιν»[3]. Καθ' ὅλην τήν Πασχάλιον περίοδον ὑμνολογεῖται μέ ἀπαράμιλλον ποιητικότητα τό ἀνθρωπολογικόν νόημα τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ διάβασις τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τῆς δουλείας εἰς τήν ἀληθῆ ἐλευθερίαν, «ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τά ἄνω καί τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας πρόοδος καί ἀνάβασις»[4]. Αὕτη ἡ σωτηριώδης ἐν Χριστῷ ἀνακαίνισις ἐνεργεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς δυναμική προέκτασις τοῦ ἡθους τῆς Εὐχαριστίας ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς «ἀληθεύειν ἐν ἀγάπῃ», ὡς συνέργεια μετὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τήν μεταμόρφωσιν τοῦ κόσμου, διὰ νά καταστῇ οὗτος εἰκὼν τῆς πληρότητος τῆς τελικῆς ἐπιφανείας τῆς θείας ἀγάπης ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Ἑσχάτων. Ζῆν ἐν Χριστῷ ἀναστάντι σημαίνει ἐξαγγέλλειν τό Εὐαγγέλιον «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς», κατά τό ὑπόδειγμα τῶν Ἀποστόλων, εἶναι ἔμπρακτος μαρτυρία περὶ τῆς ἐλθούσης χάριτος καί τῆς προσδοκίας τῆς «καινῆς κτίσεως», ὅπου «ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγή οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι»[5].

Ἡ πίστις εἰς τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καί εἰς τήν ἰδικήν μας συνανάστασιν δέν ἀρνεῖται τήν ἐπώδυνον παρουσίαν τοῦ θανάτου, τοῦ πόνου καί τοῦ σταυροῦ εἰς τήν ζωὴν τοῦ κόσμου. Δέν ἀπωθοῦμεν τήν σκληράν πραγματικότητα, οὔτε ἐξασφαλίζομεν εἰς τόν ἑαυτόν μας, διὰ τῆς πίστεως, ψυχολογικὴν κάλυψιν ἀπέναντι εἰς τόν θάνατον. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι ὁ παρὼν βίος δέν εἶναι ὁλόκληρος ἡ ζωή, ὅτι ἐδῶ εἴμεθα «ὀδῶντες» ὅτι ἀνήκομεν εἰς τόν Χριστόν καί ὅτι πορευόμεθα πρὸς τήν αἰώνιον Αὐτοῦ Βασιλείαν. Ἡ παρουσία τοῦ πόνου καί

τοῦ θανάτου, ὅσον ἀπτή καί ἄν εἶναι, δέν ἀποτελεῖ τήν ἐσχάτην πραγματικότητα. Αὐτή εἶναι ἡ ὀριστική κατάργησις τοῦ θανάτου. Εἰς τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ δέν ὑπάρχει πόνος καί θάνατος, ἀλλά ἀτελεύτητος ζωή. «Πρό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Σου», ψάλλομεν, «φοβερός ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις· μετά τό ἔνδοξον πάθος, φοβερός ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ»[6]. Ἡ πίστις εἰς Χριστόν δίδει δύναμιν, καρτερίαν καί ὑπομονήν διά νά ἀντέχωμεν τάς δοκιμασίας. Ο Χριστός εἶναι «ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος καί ἐκ τοῦ θανάτου λυτρούμενος». Εἶναι ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, ὁ ἀποκαλύψας τοῖς ἀνθρώποις ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὁ «ἀεί ὑπέρ ἡμῶν», ὅτι εἰς τήν Ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀνήκει οὐσιωδῶς ἡ φιланθρωπία Του. Αὐτή ἡ εὐκταία φωνή τῆς θείας ἀγάπης ἀντηχεῖ εἰς τό «θάρσει, τέκνον» τοῦ Χριστοῦ πρὸς τόν παραλυτικόν καί τό «θάρσει, θύγατερ»[7] πρὸς τήν αἱμορροοῦσαν, εἰς τό «θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον»[8] πρό τοῦ Πάθους καί εἰς τό «θάρσει, Παῦλε»[9] πρὸς τόν ἐν φυλακῇ καί ἀπειλῇ θανάτου Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν.

Ἡ σοβοῦσα πανδημία τοῦ νέου κορωνοϊοῦ ἀπέδειξε πόσον εὐθραστος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πόσον εὐκόλως τόν κυριεύει ὁ φόβος καί ἡ ἀπόγνωσις, πόσον ἀδύναμοι ἀποδεικνύονται αἱ γνώσεις καί ἡ αὐτοπεποίθησίς του, πόσον ἔωλος εἶναι ἡ ἄποψις ὅτι ὁ θάνατος ἀποτελεῖ ἓν γεγονός εἰς τό τέλος τῆς ζωῆς καί ὅτι ἡ λήθη ἢ ἡ ἀπώθησις τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ὀρθή ἀντιμετώπισίς του. Αἱ ὀριακαί καταστάσεις ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀνίκανος νά διαχειρισθῇ σθεναρῶς τήν ὑπαρξίν του, ὅταν πιστεύῃ ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἡ ἀνίκητος πραγματικότης καί τό ἀνυπέρβλητον ὄριον. Εἶναι δύσκολον νά παραμείνωμεν ἀνθρώπινοι ἄνευ τῆς ἐλπίδος τῆς αἰωνιότητος. Αὐτή ἡ ἐλπίς ζῇ εἰς τήν καρδίαν ὅλων τῶν ἱατρῶν, τῶν νοσηλευτῶν, τῶν ἐθελοντῶν, τῶν δωρητῶν καί ὅλων τῶν γενναιοφρόνως συμπαρισταμένων εἰς τούς πάσχοντας ἀδελφούς, μέ θυσιαστικόν πνεῦμα, αὐτοπροσφοράν καί ἀγάπην. Μέσα εἰς τήν ἀνείπωτον κρίσιν, αὐτοί εὐωδιάζουν ἀνάστασιν καί ἐλπίδα. Εἶναι οἱ «Καλοί Σαμαρεῖται», οἱ ἐπιχέοντες, μέ κίνδυνον τῆς ζωῆς των, ἔλαιον καί οἶνον ἐπὶ τάς πληγάς, εἶναι οἱ σύγχρονοι «Κυρηναῖοι» εἰς τόν Γολγοθᾶν τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις, τιμιώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα ἐν Κυρίῳ, δοξάζομεν τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, τοῦ πηγάζοντος ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός καί φαιδρύνοντος τῷ φωτί τῆς Ἀναστάσεως τά σύμπαντα, δεόμενοι Αὐτοῦ, τοῦ ἱατροῦ τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων, τοῦ παρέχοντος ζωὴν καί ἀνάστασιν, ὅπως συγκαταβαίνων, ἐν τῇ ἀφάτῳ Αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, χαρίζεται ἡμῖν τό πολύτιμον δῶρον

τῆς ὑγείας καί κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδοὺς εὐθείας, διὰ νά καταξιωθῇ ἡ θεο-
δώρητος ἐλευθερία ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ, προτυποῦσα τὴν τελείωσιν αὐτῆς ἐν τῇ ἐπουρανίῳ
Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα ,βκ΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα

εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ἀναγνωσθήτω ἐπ’ ἐκκλησίας κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πάσχα, μετ
ἀ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

[1] π. Ἀλεξάνδρου Σμέμαν, Ἡμερολόγιον, ἐκδ. Ἀκρίτας Ἀθήνα 2003, σ. 223.

[2] Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, PG 36, στ. 664.

[3] Γρηγορίου Παλαμᾶ, Εἰς τὴν Ἀνάληψιν, PG 151, στ. 277.

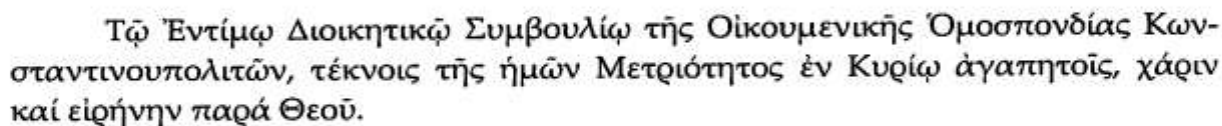
[4] Γρηγορίου Θεολόγου, ὁ.π., στ. 636.

[5] Ἀποκ. κα΄, 4.

Πρόγραμμα Υποστήριξης Φοιτητῶν με Πολίτικη καταγωγή που σπουδάζουν σε ΑΕΙ/ΤΕΙ της Ελλάδος και Κύπρου

Στην φετινὴ πρόσκληση πρὸς τὴν σπουδάζουσα Πολίτικη νεολαία υποβλήθη-
καν 50 αιτήσεις. Παρόλη τὴν ἀλλαγὴ τῆς ἀπόφασης χορηγῶν που μας εἶχαν ἐνη-
μερώσει τὴν πρόθεση τους νὰ συνδράμουν τὸ Πρόγραμμα τῆς Οἰ.Ομ.Κω. με
τὴν ἐμφάνιση τῆς πανδημίας τοῦ Κορωνιοῦ, ἐγίνε δυνατὴ με διάθεση ποσοῦ ἀ-
πὸ τὸ ἀποθεματικὸ τῆς Οἰ.Ομ.Κω. ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ἡ υποστήριξη τῶν φοιτητῶν καὶ
παράλληλα ἡ εξασφάλιση τῆς ἀπόκτησης δωρεάν τοῦ πιστοποιητικοῦ ECDL γιὰ
τὴν χρῆση υπολογιστῶν γιὰ 20 υποψηφίους/ους. Ὁ συνολικὸς προϋπολογισμὸς
τοῦ Προγράμματος προβλέπεται νὰ φθάσει στὸ ποσὸ τῶν 6.000 Ευρώ περίπου.

Τὸ Δ.Σ. θὰ συνεχίσει, ὅπως ἔχει κάνει ὅλα τὰ τελευταία χρόνια, νὰ συνεχίσει με
δράσεις τῆς νὰ υποστηρίξει τὴν σπουδάζουσα νεολαία καὶ με ἄλλες δράσεις
ὅπως δράσεις ἐπιμόρφωσης καὶ εξέταση ἐξειδικευμένων δράσεων σὲ κάθε περὶ-
πτωση.

Γηθοσύνως δεξάμενοι τὰς προφρόνως ἀποσταλείσας ὑφ' ὑμῶν εὐχὰς καὶ προσήσεις ἐπὶ τῇ ὀγδοηκοστῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τῆς ἡμῶν Μετριότητος, εὐχαριστοῦμεν μυχόθεν διὰ τὰ ὑμέτερα εὐγενῆ αἰσθήματα πρὸς τό ταπεινόν ἡμῶν πρόσωπον, ἀντευχόμενοι ὑμῖν τε καὶ τοῖς περὶ ὑμᾶς πᾶσαν ἄνωθεν εὐλογίαν.

Τό ὄραμα ἡμῶν, ὅταν εἰσῆλθομεν εἰς τόν ἱερόν κλῆρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἦτο ἡ ἐκκλησιαστική διακονία, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει ὅτι αὕτη ἀπαιτεῖ ὀλικήν ἀφιέρωσιν καί ἀπροϋπόθετον ἀφοσίωσιν εἰς τόν Χριστόν καί εἰς τήν Ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, παραίτησιν δέ ἀπό ἀτομικά δικαιώματα καί διεκδικήσεις. Τά πάντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι δωρεά, τήν ὁποίαν οἱ πιστοί ὀφείλομεν νά καλλιεργήσωμεν καί νά δώσωμεν εἰς τόν ἀδελφόν. Τό «λαμβάνειν» ὀλοκληροῦται ἐν τῷ «διδόναι», κατὰ τό θεολογικώτατον «Ὅ,τι κρατᾷμε γιά τόν ἑαυτό μας, εἶναι χαμένο. Ὅ,τι δίνουμε, ἀγιάζεται».

Δοξολογοῦμεν τόν πλουσιόδωρον Θεόν τῆς ἀγάπης καί Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσεν εἰς ἡμᾶς, ἀναπληρῶν τὰ ἐλλείποντα καί κρατύνων τόν ἰκέτην Αὐτοῦ εἰς ὅσα ἔταξεν αὐτόν «ἐργάζεσθαι καί φυλάσσειν», ἀναφωνοῦντες μετὰ τοῦ Ψαλμῶδου «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀναταπέδωκέ μοι;» (Ψαλμ. 115, 3).

Ἐν βεβαιωτάτῃ πεποιθήσει ὅτι ἔχομεν τὰς ὑμετέρας προσευχὰς πρὸς τὸν
δωρεοδότην Δεσπότην ἀρωγὸν καὶ ἐπιστηριγμὸν πρὸς συνέχισιν, τοῦ Θεοῦ
εὐδοκοῦντος καὶ συνεργοῦντος, τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν διακονίας, ἐπικαλού-
μεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν αἰώνιον χάριν καὶ τὸ ἀπέραντον ἔλεος τοῦ Δοτῆρος παντός
ἀγαθοῦ, εὐχόμενοι δέ Καλὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, διατελοῦμεν
μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης.

μετά της έν Κυρίῳ ἀγάπης.

Ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ὁ δὲ δάσκαλος Διάκονος πρὸς θεὸν εὐχόμενος.

Ἰ. βκ' Ἀπριλίου α'

**Πρόγραμμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης
της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών
«Μηνάς Τσιτσάκος»
Δραστηριότητες του Πάσχα 2020**

Παρά τις δυσκολίες που προέκυψαν από την Πανδημία πραγματοποιήθηκε με την χρήση της τεχνολογίας διαδικτύου και επιτεύχθηκε οι 150 διατακτικές να φθάσουν στις οικογένειες των συμπολιτών μας με την παραλαβή τους από τα 14 καταστήματα Σκλαβενίτη διάσπαρτα σε όλο το λεκανοπέδιο της Αττικής. Με τις διατακτικές αγοράζονται τρόφιμα και ήδη πρώτης ανάγκης. Για την Θεσσαλονίκη για τα 11 νοικοκυριά έγιναν τραπεζικά εμβάσματα για να επιτευχθεί το ίδιο.

Επιπλέον στους συνολικά 75 στεγαζόμενους δωρεάν στα δύο ιδρύματα μας – Κοσμέτιο Ίδρυμα «Οίκος του Κωνσταντινουπολίτη» στον Νέο Ηράκλειο και τον «Νέο Οίκο του Πολίτη» στην Νέα Φιλαδέλφεια δόθηκαν δέματα και τρόφιμα.

Οι εθελοντές μας βρίσκονται σε συνεχή επικοινωνία με τους υποστηριζόμενους συμπολίτες μας, ώστε για όποια θέματα προκύπτουν να γίνονται οι απαραίτητες ενέργειες για την αντιμετώπιση τους. Συνεχίζονται κανονικά οι δράσεις της εξασφάλισης φαρμάκων, ιατροφαρμακευτικής μέριμνας, αιμοδοσίας όποτε προκύψει η ανάγκη και η επίλυση πολλών ζητημάτων με την δημόσια διοίκηση.

**ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ 567ης ΕΠΕΤΕΙΟΥ
ΑΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ**

**Μνημόσυνο για τον Αυτοκράτορα
Κωνσταντίνο Παλαιολόγο
και τους πεσόντες το 1453 κατά
την υπεράσπιση της Βασιλίδας των πόλεων**

**Κυριακή 31 Μαΐου
στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αθηνών
Ευαγγελισμού της Θεοτόκου**

Το ακριβές πρόγραμμα θα ανακοινωθεί λαμβάνοντας τις συνθήκες που
θα επικρατήσουν με τα μέτρα κατά της Πανδημίας του
Κορωνιού –19

**Διαδικτυακή Ομιλία την
Παρασκευή 29 Μάϊου 2019**

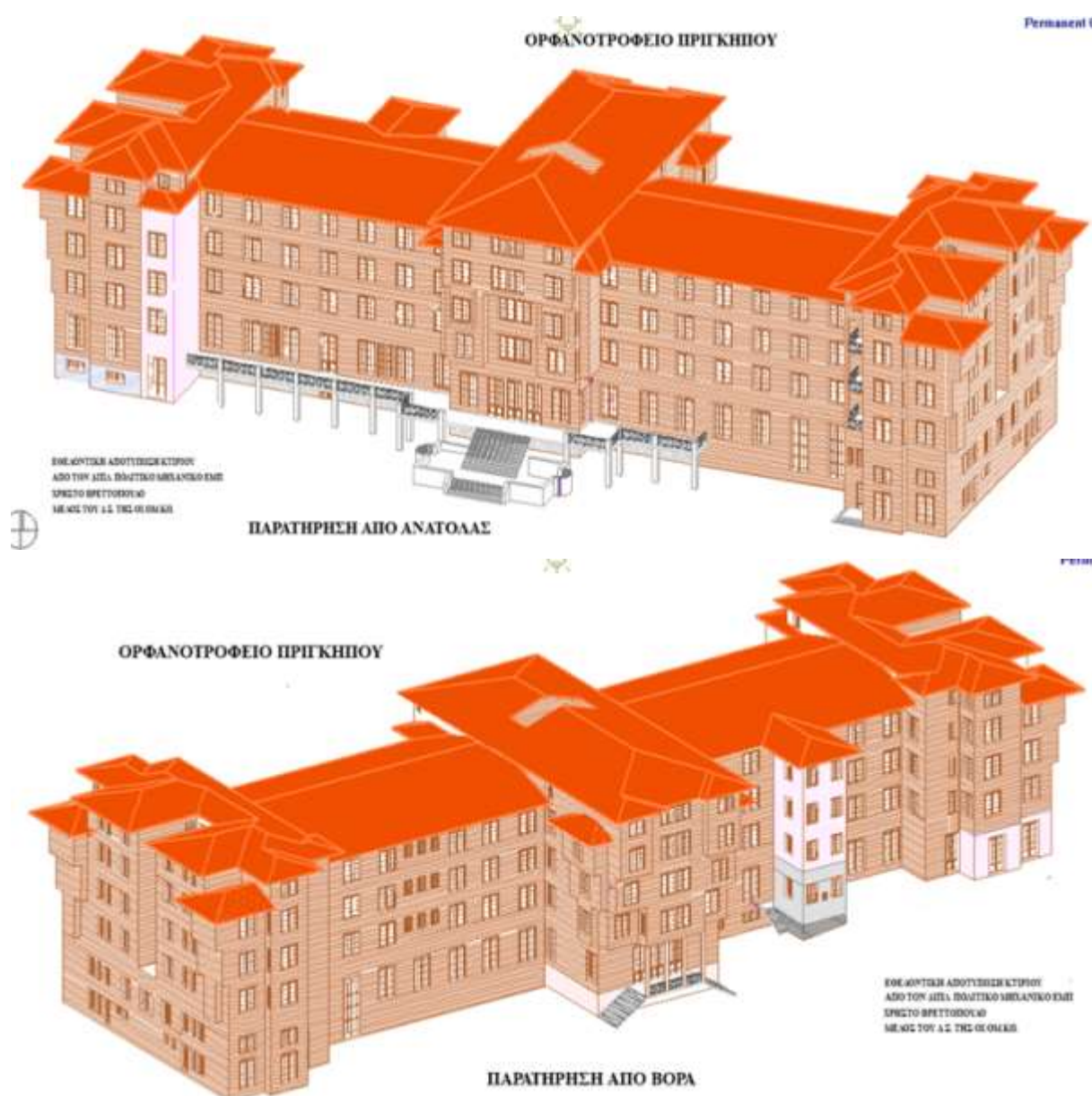
Ώρα 18.30

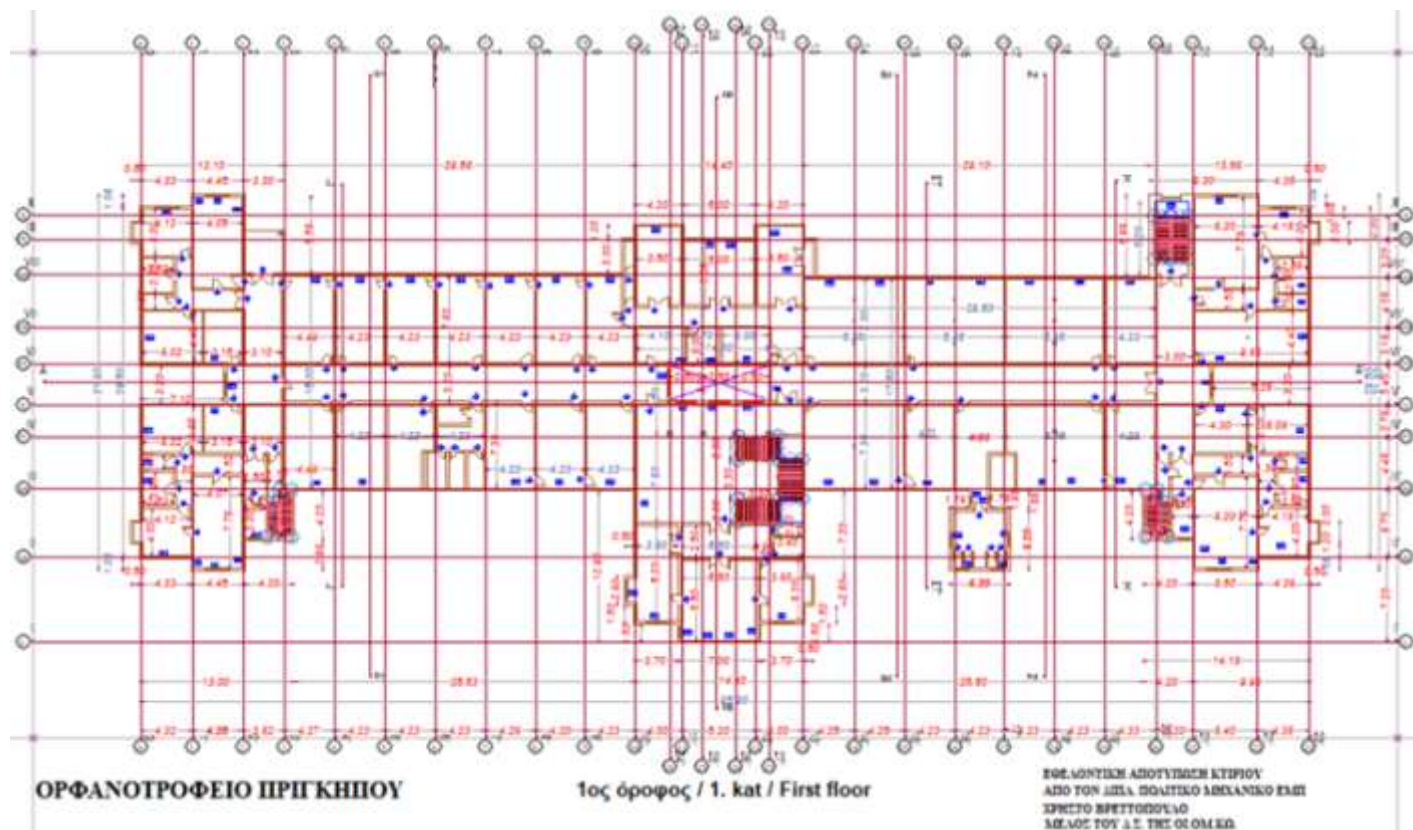
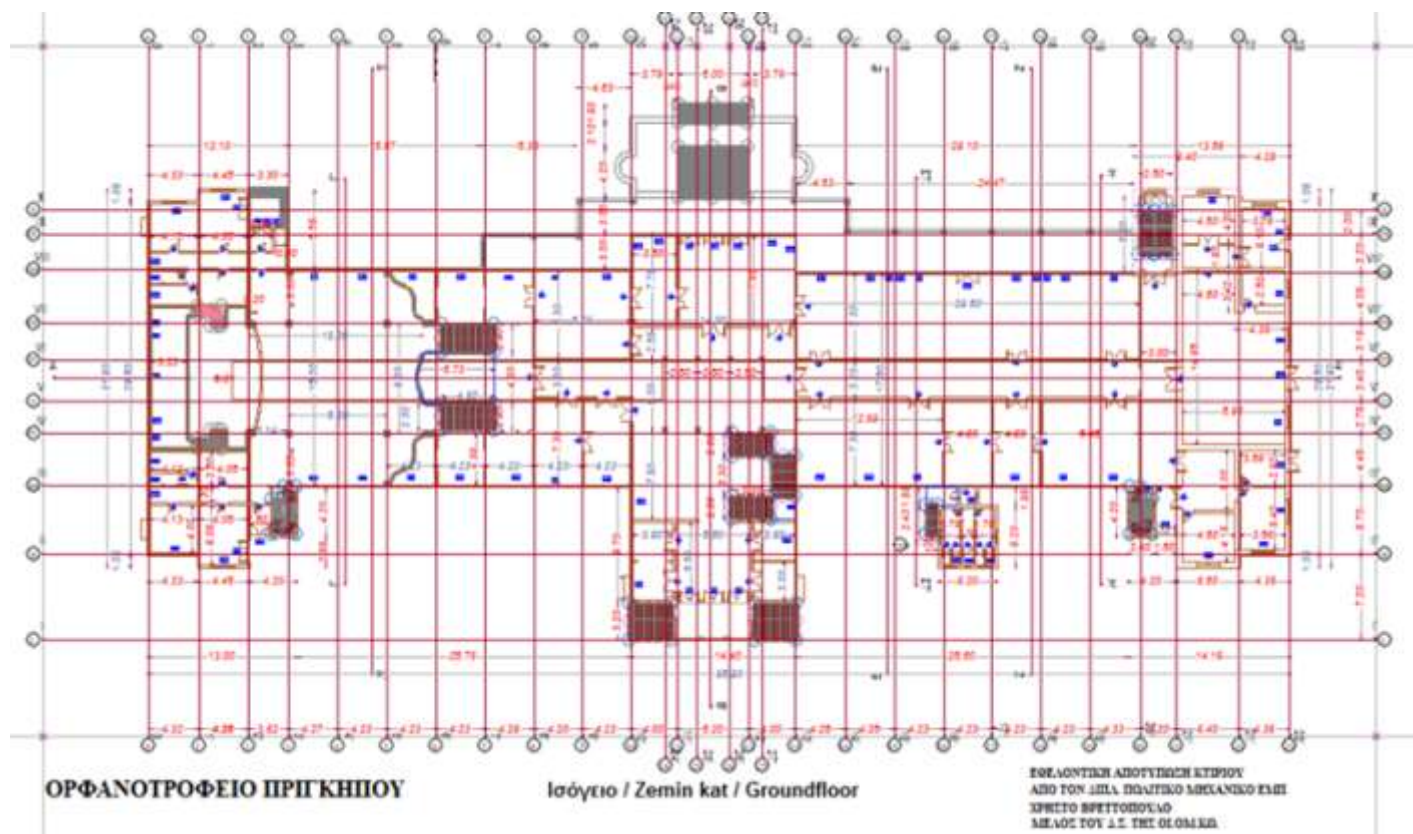
Θα ανακοινωθεί εντός των επόμενων ημερών

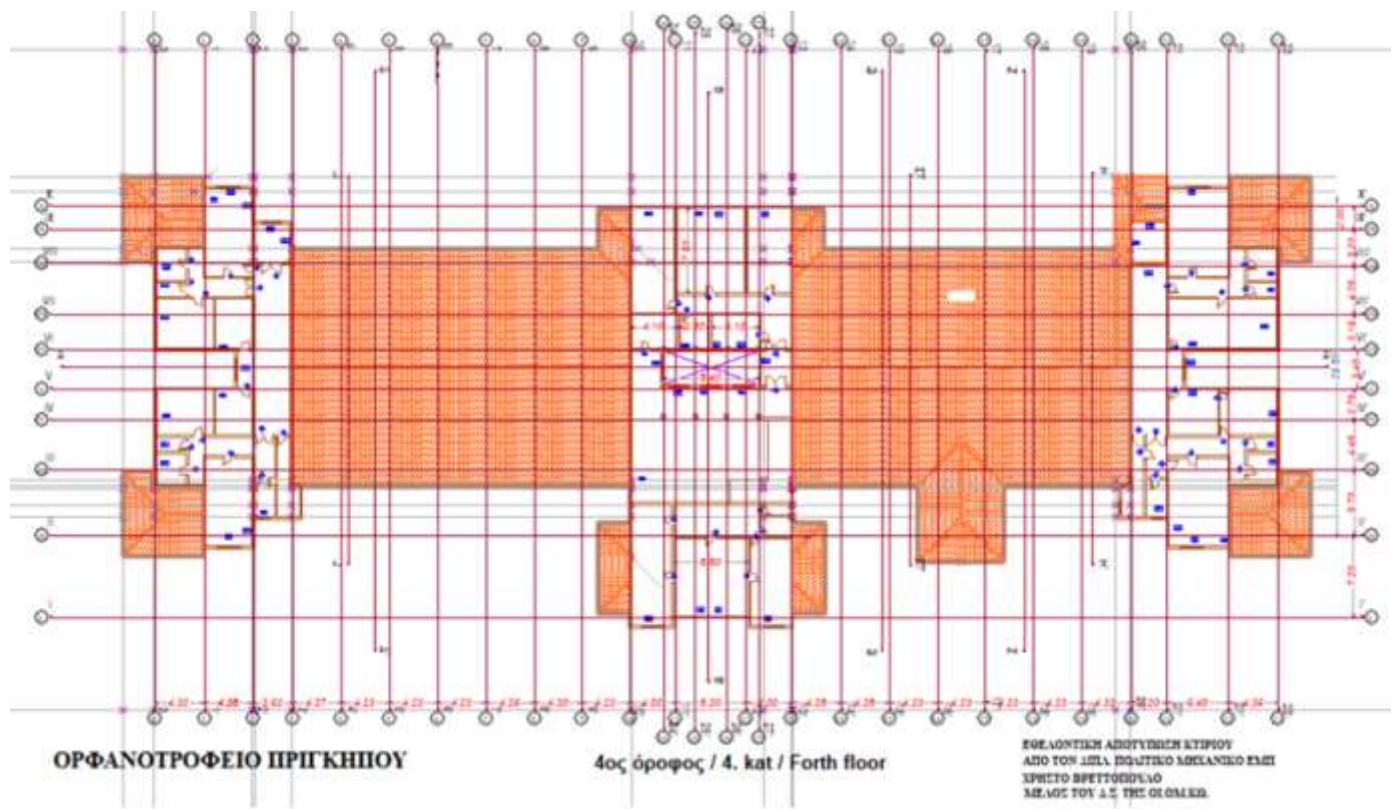
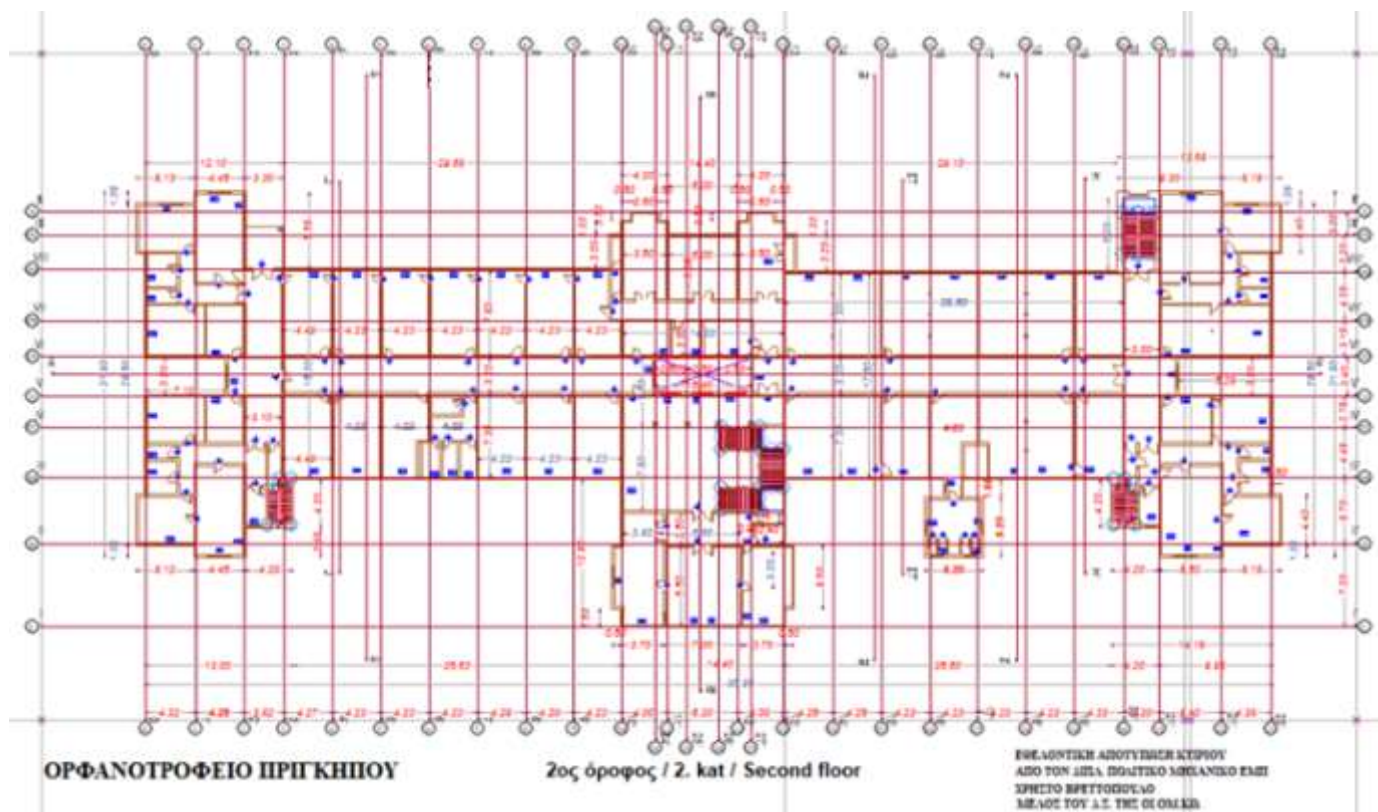
ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΛΗΨΗΣ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ

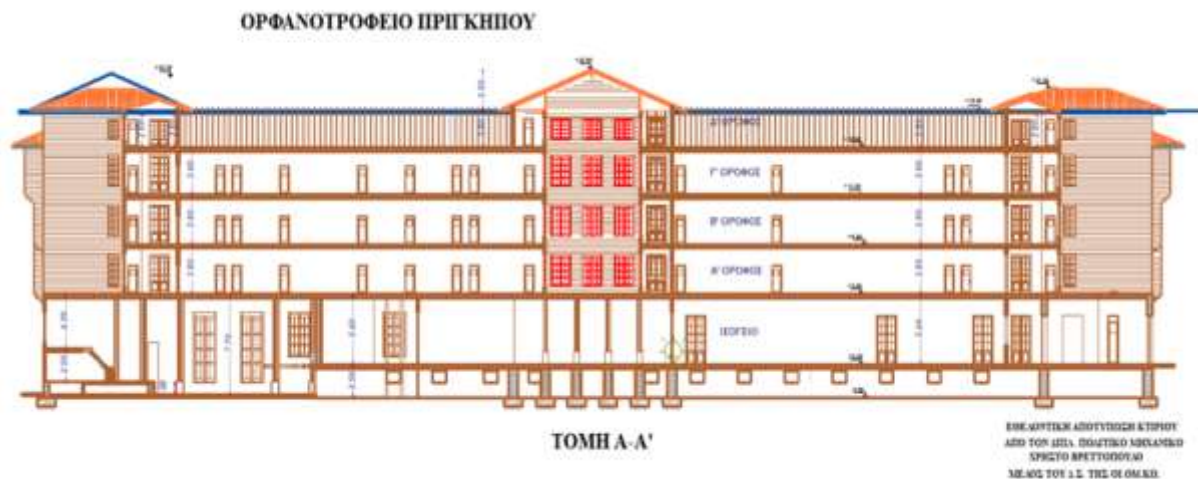
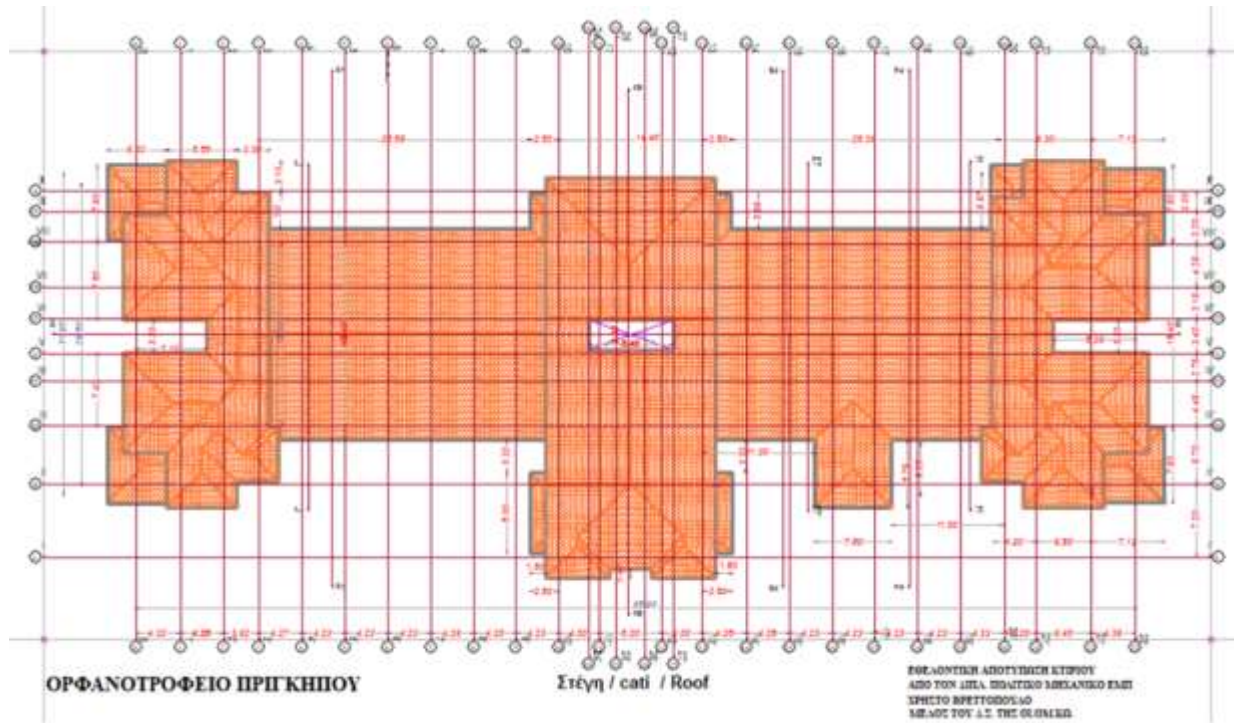
Στο τεύχος του Οκτωβρίου είχαμε ενημερώσει τους αναγνώστες μας σχετικά με τις προσπάθειες που γίνονται από την Οι.Ομ.Κω. , δια του μέλους της κ. Χρήστου Βρεττόπουλου, Διπλ. Πολιτικού και Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού του Ε. Μ. Πολυτεχνείου, για την διάσωση του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου.

Στα πλαίσια αυτής της προσπάθειας ολοκληρώθηκε η αποτύπωση του κτιρίου σε βαθμό που επιτρέπει την σχεδίαση και τον προγραμματισμό των σωστικών εργασιών με σκοπό την άρση του κινδύνου κατάρρευσης και της περαιτέρω ραγδαίας επιδείνωσης της κατάστασης του. Παραθέτουμε ενδεικτικά σχέδια κατόψεων τομών και όψεων της εν λόγω αποτύπωσης καθώς και την τρισδιάστατη εικόνα του κτιρίου μετά την ολοκλήρωση της αποκατάστασης του από παρατηρητή που θα βρίσκεται από την ανατολική και βάρια όψη αυτού.

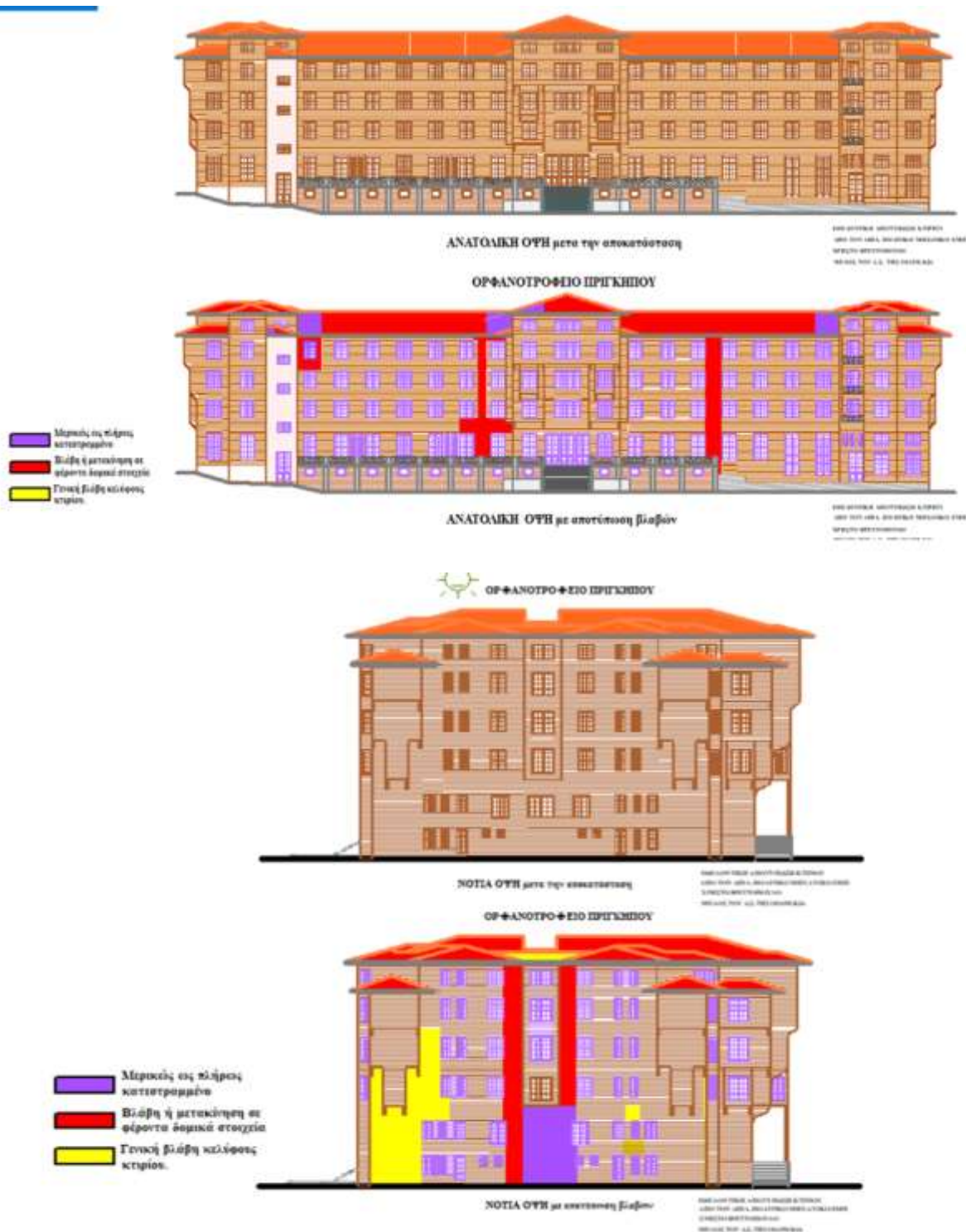

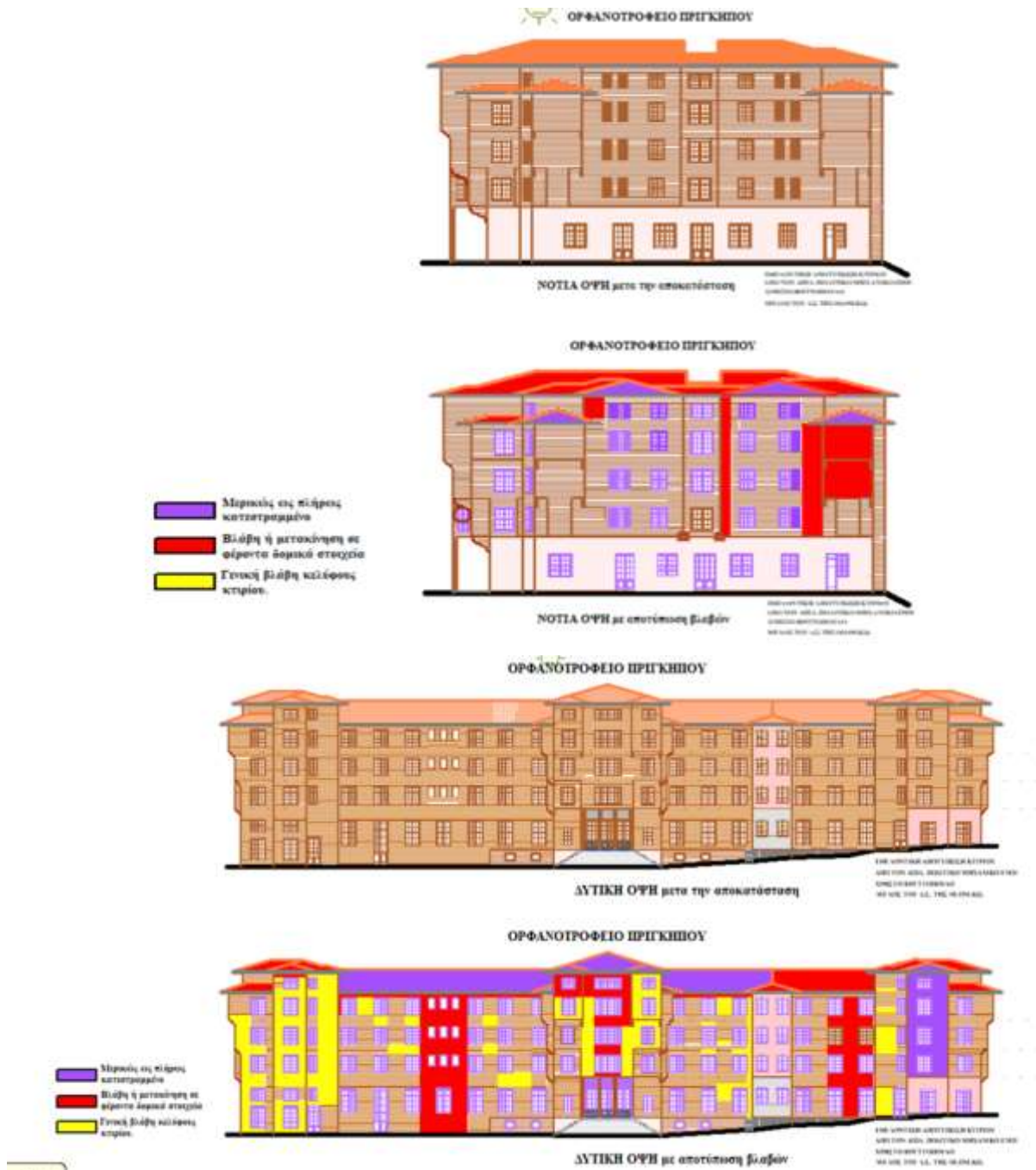

Κατά την αποτύπωση της υφιστάμενης κατάστασης εντοπίστηκαν και σημειώθηκαν επί των όψεων του κτιρίου οι διάφορες κατηγορίες βλαβών που έχει υποστεί το κτίριο ώστε να προταθούν στη συνέχεια τόσο οι απαιτούμενες σωστικές ενέργειες όσο και οι τρόποι αποκατάστασης των.

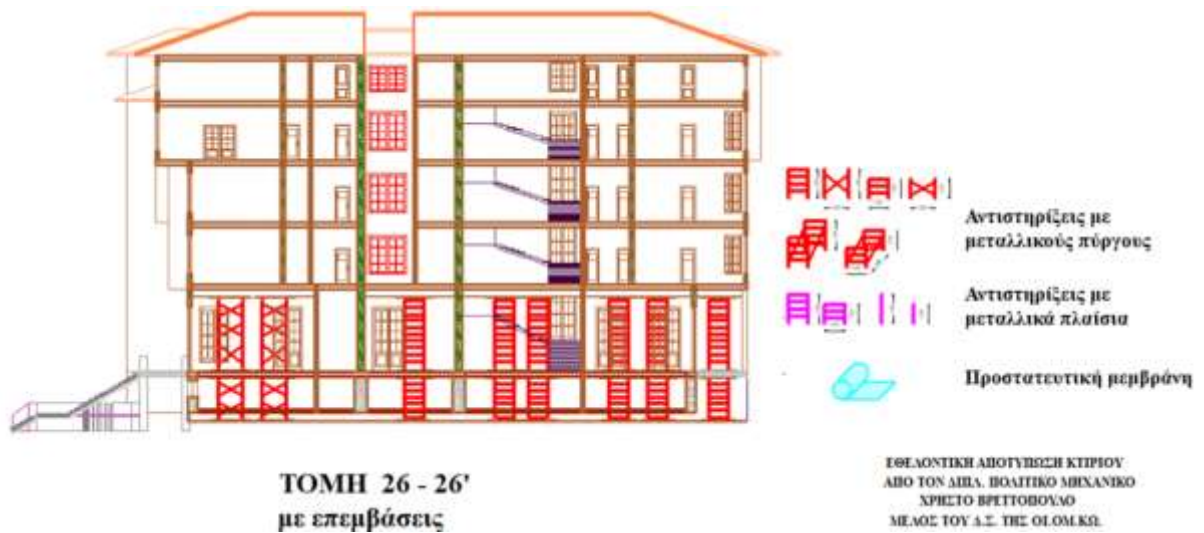
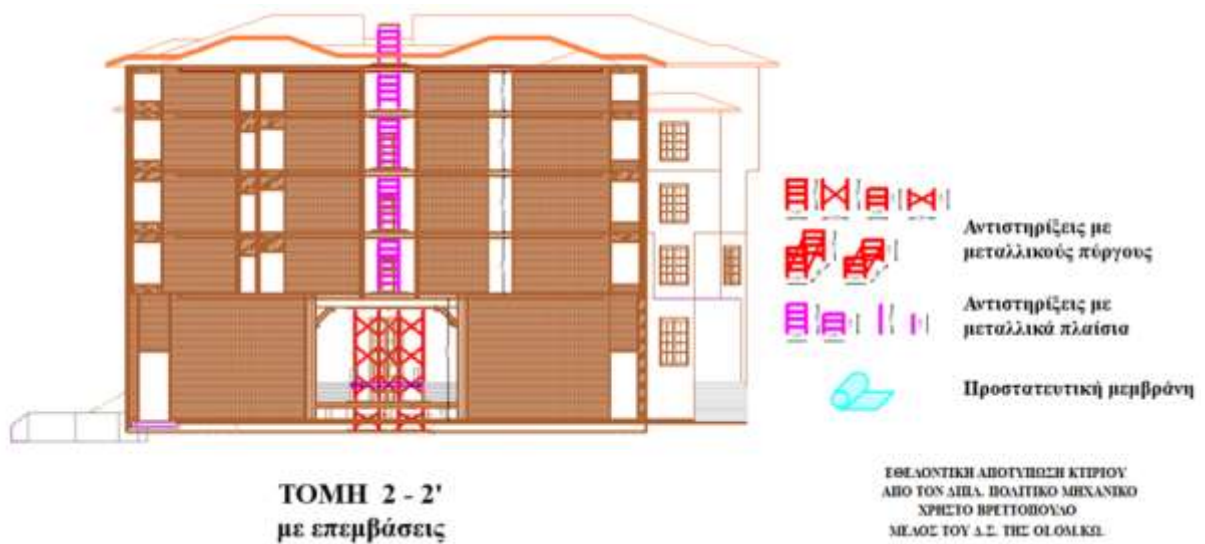
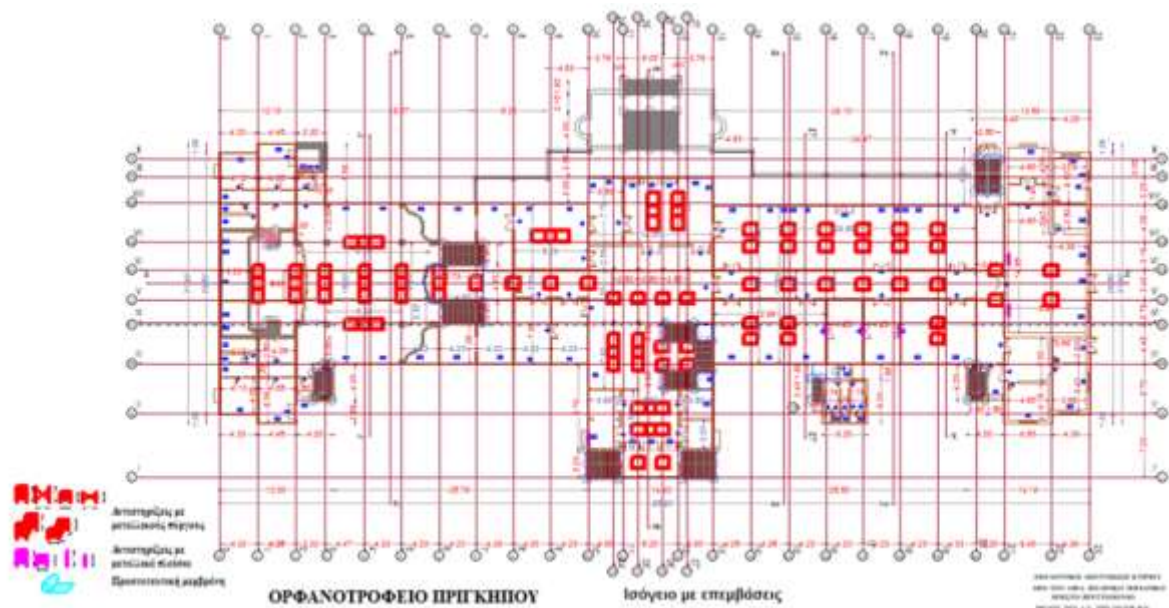
Όπως φαίνεται και στα σχέδια των όψεων που παραθέτουμε η βορειοδυτική πλευρά του κτιρίου είναι η πλέον κατεστραμμένη.

Επίσης εκπονήθηκαν σχέδια που εμφανίζουν πρόταση σωστικών παρεμβάσεων που θα αποτρέψουν τον κίνδυνο της κατάρρευσης του κτιρίου καθώς και της περαιτέρω επιδείνωσης της κατάστασης του. Τα μέτρα αυτά συνίσταται στην τοποθέτηση εσωτερικά του κτιρίου μεταλλικών πλαισίων ή μεταλλικών πύργων, κατά περίπτωση, με σκοπό να σταθεροποιήσουν το κτίριο και ακολούθους την επικάλυψη της στέγης και του κελύφους του με προστατευτική αδιάβροχη μεμβράνη.

Παραθέτουμε ενδεικτικά σχέδιο κάτοψης και τομής όπου φαίνεται ερυθρό χρώμα οι μεταλλικοί πύργοι.

**ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.**

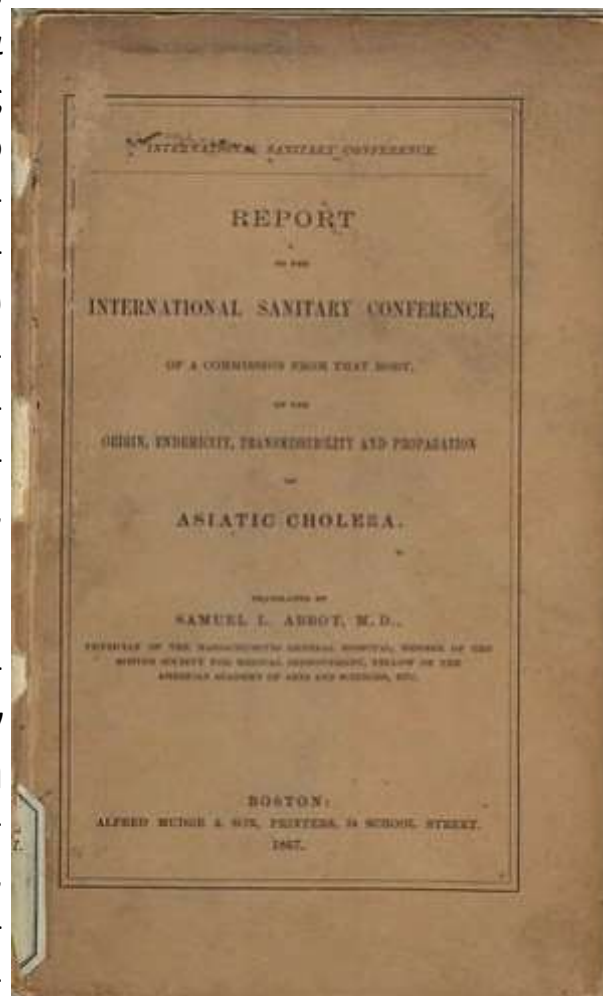
- 1) Μετάφραση από τα Τουρκικά στα Ελληνικά του Βιβλίου «Ελληνική Εμπορική Σχολή Χάλκης» του Καθ. Σαμπρί Μπουράκ ΑΡΖΟΒΑ, του Πανεπιστημίου Μαρμαρά Κωνσταντινούπολης, που δημοσιεύτηκε πρόσφατα.
- 2) Συγκέντρωση των Μελετών που έχουν γίνει από ΑΕΙ της Τουρκίας που αφορούν τα Ρωμαίικα Μνημεία της Ανατολής και σύνταξη ευρετηρίου αυτών (εργασία από το διαδίκτυο).
- 3) Αναζήτηση αρχείων στην Ελλάδα που αφορούν Ιδρύματα της Ανατολής.
- 4) Αποδελτίωση των αρχείων εκτιμητικών επιτροπών εγκαταλειφθεισών περιουσιών των προσφύγων του Ελληνισμού της Ανατολής.
- 5) Συλλογή επιστημονικών άρθρων για την εκτίμηση του σεισμικού κινδύνου στην Κωνσταντινούπολη που έχουν δημοσιευτεί τα τελευταία 20 χρόνια.
- 6) Μετάφραση από αγγλικά και γαλλικά κειμένων για τα συμβάντα στην Κωνσταντινούπολη την περίοδο 1821-1822.

**ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ
ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΘΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΟΥΝ ΟΤΑΝ ΤΟ
ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ.**

**Παρακαλούνται οι φίλες/οι που θέλουν να συμβάλουν να
στείλουν μήνυμα στην διεύθυνση nnap@otenet.gr
αναφέροντας το θέμα του ενδιαφέροντος και σύντομο
βιογραφικό τους σημείωμα.**

Διεθνές Συνέδριο στην Κωνσταντινούπολη Για την Επιδημία της Ασιατικής Χολέρας πριν από 154 Χρόνια

Πρόκειται για το τρίτο συνέδριο αυτού του επιπέδου και οργανώθηκε με το ανωτέρω θέμα. Η σύγκληση του Συνεδρίου έγινε μετά από πρωτοβουλία της Γαλλίας. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία εκπροσωπήθηκε από τον Ρωμιό ιατρό και διαπρεπή νομικό Σάββα Πασά που την εποχή εκείνη ήταν Γενικός Διευθυντής της Υγειονομικής Υπηρεσίας Κωνσταντινούπολης. Οι εργασίες του συνεδρίου ξεκίνησαν την 13 Φεβρουαρίου, ώρα 2 στο παλάτι του Galata-Séraï υπό την προεδρία του Αλή Πασά υπουργού για Εξωτερικές υποθέσεις του Σουλτάνου, το Διεθνές Συνέδριο Υγείας με σκοπό να βρει πρακτικές λύσεις για την πρόληψη νέων εισβολών χολέρας. Συμμετείχαν οι εκπρόσωποι της Οθωμανικής Κυβέρνησης, της Αυστροουγγαρίας, του Βελγίου, της Δανίας, της Ισπανίας, του Βατικανού, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Μεγάλης Βρετανίας, της Ελλάδος, της Ιταλίας, της Ολλανδίας, της Περσίας, της Πορτογαλίας, της Πρωσίας, της Ρωσίας της Σουηδίας και της Νορβηγίας.

Αμέσως μετά από την έναρξη των εργασιών, ο εκπρόσωπος της Γαλλίας ιατρός κ. Fauvel ζήτησε τον άμεσο διορισμό μιας Επιτροπής, με θέμα την άμεση διακοπή, σε περίπτωση χολέρας μεταξύ των προσκυνητών που συγκεντρώθηκαν στη Μέκκα, «οποιασδήποτε θαλάσσιας επικοινωνίας μεταξύ Αραβικών λιμένων και ακτές της Αιγύπτου. Αυτό θα αποτρέψει μια νέα εισαγωγή χολέρας στην Αίγυπτο από προσκυνητές που επιστρέφουν από τη Μέκκα και θα αποφύγουν τους κινδύνους του περασμένου έτους.

Στη συνέχεια διορίστηκε μια δεύτερη επιτροπή για την ανάπτυξη σχεδίου προγράμματος πρόληψης της χολέρας. Στις 3 Μαρτίου 1866 η πρώτη επιτροπή αποφασίζει ότι σε περίπτωση χολέρας φέτος, θα πρέπει να υπάρχει ένα προσωρινό διάλειμμα στο προσκύνημα στην Μέκκα και κατά τη διάρκεια της επιδημίας, όλη η θαλάσσια επικοινωνία μεταξύ των Αραβικών λιμένων και τις ακτές της Αιγύπτου θα διακοπεί. Επιβάλλεται μεταξύ άλλων καραντίνα 15 ημερών. Αναφέρθηκε ότι το έτος 1858 υπήρξαν 160.000 χιλιάδες οι προσκυνητές στην Μέκκα.

Η κυριότερη ερώτηση που τίθεται: τα προηγούμενα γεγονότα που σχετίζονται με τη δυνατότητα μετάδοσης και την εξάπλωση της χολέρας, μπορούμε να συμπεράνουμε κάτι συγκεκριμένο για την βασική αρχή της νόσου, ή τουλάχιστον οι συνθήκες της διείσδυσης της στο σώμα, σχετικά με τους τρόπους με τους οποίους δραπετεύει, το περιβάλλον που χρησιμοποιεί ως όχημα, με μια λέξη, τα χαρακτηριστικά προφύλαξης από την νόσο; Ποια μέτρα πρέπει να ληφθούν εάν η χολέρα απειλεί να εισβάλει από τη στεριά ή από τη θάλασσα;

Τα Πρακτικά του Συνεδρίου είχαν εκδοθεί στην Γαλλική γλώσσα και είχαν μεταφρασθεί στα Αγγλικά από τον Samuel Abbot, Αρχίατρο του Γεν. Νοσ. Μασαχουσέτης-Η.Π.Α.

Η ανάγνωση των πρακτικών δείχνει ότι τα ζητήματα που απασχόλησαν τους εκπροσώπους είναι σχεδόν τα ίδια με αυτό που απασχολούν την κοινωνία με την πανδημία του Κορωνιού -19. Παρουσιάζουν ενδιαφέρον τα εξής σημεία:

69

TABLE.

Indicating the number of quarantined persons admitted into the principal Ottoman Lazarettos during the epidemic of 1865, with the number of cases of cholera and the number of deaths.

Lazaretto.	Number of people admitted to quarantine.	Cases developed within the Lazaretto.	Cases developed in the Lazaretto.	Whole number of cases.	Number of deaths in the Lazaretto.
Darbendek	2,265	16	6	22	15
Smyrna	1,701	0	14	14	8
Sulonica	4,257	7	7	14	123
Volo	2,265	5	57	62	28
Byzant	2,200	7	7	14	15
Cyprus	1,199	19	3	22	7
Crete	773	3	11	14	10
Benghazi	812	0	1	1	1
Trebisond	3,073	1	20	21	19
Samsoun	3,170	18	6	24	12
Bourgas	1,000	3	0	3	3
Totals	23,819	67	118	185	238

It will be noticed in this table, which should not be regarded as giving a rigorously exact report, but only as a simple sketch, that the number of cases developed in the Lazarettos, and the number of deaths, is not always in proportion to the number of quarantined people: that, at Benghazi, for example, there was but one case among eight hundred and twelve quarantined people, while at Volo there were fifty-seven among 2,265, — so that it is impossible to conclude anything with regard to the influence of crowding upon the number of cases. It would be necessary to have, to settle this point, details, — which are unfortunately wanting, — concerning the condition of the quarantined people in each lazaretto. These

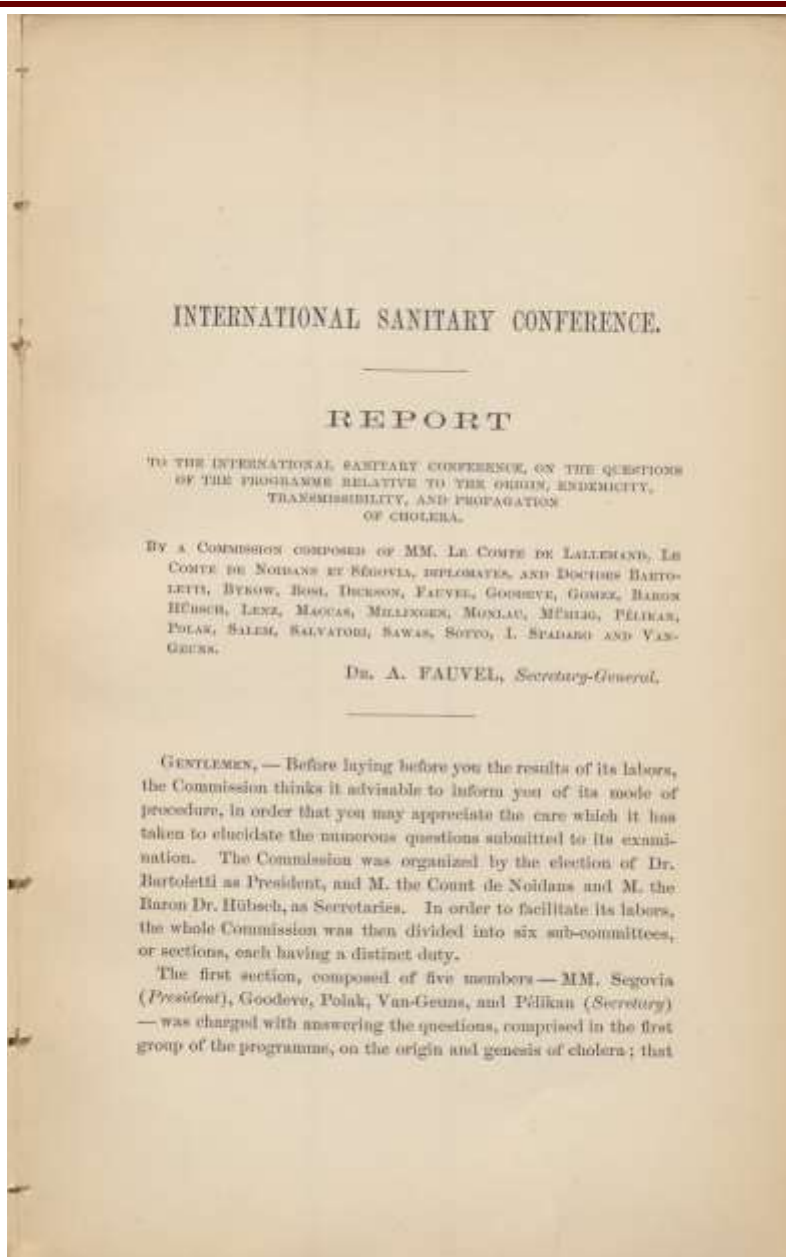
- Αναλύεται η επιδημία χολέρας των ετών 1865-66, το πώς ξεκίνησε από την Ινδία όπου αναφέρεται ότι η ασθένεια αυτή είναι «ενδημική» (δηλαδή υπάρχει συνέχεια) σε ορισμένες περιοχές κοντά στην κοίτη του ποταμού Γάνγη. Η διάδοση της νόσου διαμέσου πλοίων και από την Αίγυπτο στην Κωνσταντινούπολη με την Φρεγάτα «Μουκμίρι-Σουρούρ». Η αιτία της διάδοσης της νόσου τον Ιούλιο του 1865 στην Πόλη οφείλεται στην αμέλεια του ιατρού της Φρεγάτας που δεν ανέφερε ότι μερικοί ναύτες ήταν ασθενείς. Ενώ οι αρχές του Ναυαρχείου διαπίστωσαν την νόσο οι ασθενείς διερχόμενοι από οικοδομή που ανεγειρόταν μετέδωσαν την ασθένεια σε οικοδόμους και ένας από αυτούς στο Νιχώρι του Βοσπόρου

όταν πήγε την επομένη σε καφενείο. Η νόσος διαδόθηκε τις επόμενες ημέρες στα χωριά του Βοσπόρου στο Κουσκου-ντζούκι και μετά στον Βαλατά και το Χάσκιοϊ (Πικρίδιο). Όλες οι εθνότητες της πρωτεύσας επλήγησαν και ιδιαίτερα η Εβραϊκή Κοινότητα.

Τα πρακτικά παρουσιάζουν το ενδιαφέρον ότι τα επιμέρους συζητούνται μετά από εισηγήσεις των εκπροσώπων και στο τέλος κάθε ενότητας γίνεται ψηφοφορία από τους συνέδρους. Τα θέματα που συζητήθηκαν ήταν:

- Ποιος είναι ο χρόνος εκκόλαψης της νόσου; Αναφέρεται είναι μερικές μέρες.
- Ποιος είναι ο κύριος τρόπος της διάδοσης της νόσου; Με απάντηση ότι προέρχεται από την μετακίνηση των ασθενών.
- Αν η χολέρα μεταδίδεται μέσω των ζώων; Η απάντηση είναι όχι.
- Υπάρχει κίνδυνος από τα ρούχα των ασθενών.
- Αν η ασθένεια μεταδίδεται από τον αέρα; (όχι).
- Ποια η σημασία της αποφυγής συχνοτισμού και αραιώση του πληθυσμού.
- Αν υπάρχει εξήγηση για το γεγονός ότι σε ορισμένες περιοχές παρουσιάζεται ανοσία για την νόσο. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη απάντηση, όμως υπάρχει συμφωνία ότι ισχύει η παρατήρηση αυτή.
- Αναφέρθηκε ότι η Ελλάδα διέφυγε την επιδημία επειδή λήφθηκαν αυστηρά μέτρα στο λιμάνι του Πειραιά συνέπεια της τραγικής εμπειρίας της επιδημίας του 1853-54.

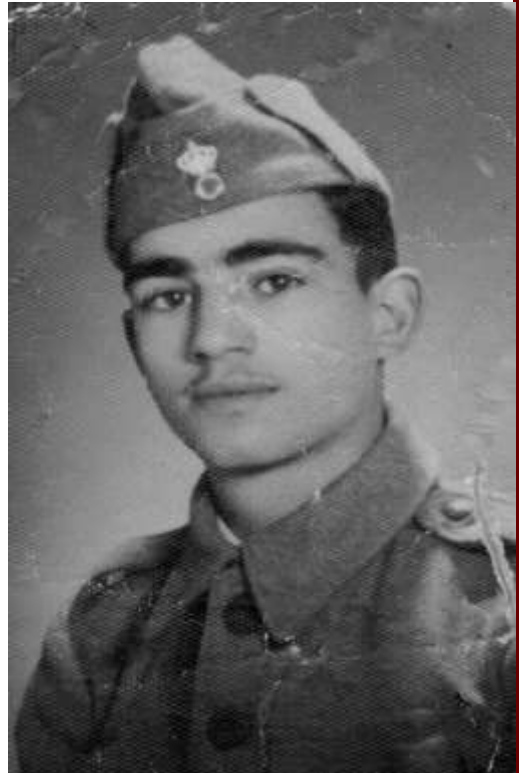
Στα Συμπεράσματα των Πρακτικών αναφέρονται μέτρα «προφύλαξης (prophylaxis) όπως εφαρμογή καραντίνας, εξαερισμός των χώρων και μέτρα υγιεινής.

ΠΕΝΘΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Την Τετάρτη 29 Απριλίου 2020, εγκατάλειψε τα εγκόσμια, σε ηλικία 100 χρόνων, ο Κωνσταντινουπολίτης Αχιλλέας Ζαχαρόπουλος. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Κωνσταντινούπολη. Πολέμησε σαν εθελοντής για την ελευθερία του Ελληνισμού στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, στο Αλβανικό Μέτωπο και στην Μέση Ανατολή. Ήταν πάντοτε υπερήφανος για την καταγωγή του. Η εξόδιος του θα ψαλεί την Δευτέρα 4 Μαΐου 2020, στις 13:00 στο Κοιμητήριο του Αμαρουσίου. Όλα τα τελευταία χρόνια τόνιζε την ανάγκη ανέγερσης Μνημείου για τους Πεσόντες Κωνσταντινουπολίτες, που έγινε τον Νοέμβριο του 2019.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΚΛΙΠΟΝΤΑ

Νίκου Μιχαηλίδη

Τον Σεπτέμβριο του 2006 ο Αχιλλέας Ζαχαρόπουλος, ένας από τους Κωνσταντινουπολίτες πρώτους εθελοντές του Β' Π.Π., παραχώρησε συνέντευξη στην εφημερίδα «ΑΝΑΤΟΛΗ» (τεύχ. 37), δίνοντας ενδιαφέροντα στοιχεία για την εποχή εκείνη. Το δημοσίευμα με τίτλο «Η συμβολή των εθελοντών Κωνσταντινουπολιτών στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο» είχε ως εξής:

«Στα χρόνια που έχουν περάσει, οι εθνικές και κοινωνικές περιπέτειες που μεσολάβησαν, έριξαν ένα πέπλο λησμονιάς σε κάποια ξεχωριστά γεγονότα εκείνης της περιόδου. Ευτυχώς, όμως, που υπάρχουν οι άνθρωποι οι οποίοι τα έζησαν και είναι σε θέση να μας πληροφορήσουν γι' αυτές τις λιγότερο γνωστές σελίδες της ιστορίας μας.

Σε όλες τις σύγχρονες αναφορές που γίνονται για την 28η Οκτωβρίου προβάλλεται ο ενθουσιασμός, με τον οποίο υποδέχτηκε ο ελληνικός λαός το «ΟΧΙ» στο τελεσίγραφο της φασιστικής Ιταλίας, και η ανταπόκριση στην επιστράτευση. Όμως, εκείνο που δεν είναι γνωστό στο ευρύτερο κοινό είναι ο αντίστοιχος ενθουσιασμός και η αυθόρμητη μαζική

παρουσία των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης μπροστά στο Ελληνικό Προξενείο με την επιθυμία να καταταγούν εθελοντές για να πολεμήσουν στο Αλβανικό Μέτωπο.

Ο Ελληνισμός της Πόλης ήταν η πρώτη εκτός Ελλάδας ελληνική κοινότητα από την οποία έσπευσαν εθελοντές για το μέτωπο. Σε εκατοντάδες υπολογίζονται οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης που πολέμησαν εθελοντικά μαζί με τον Ελληνικό στρατό. Αυτός ο αριθμός αυξάνεται κατά πολύ, αν υπολογίσουμε και αυτούς που πολέμησαν σε όλα τα μετέπειτα εθνικά μέτωπα, όπως της Μέσης Ανατολής και της Εθνικής Αντίστασης στα βουνά της Ελλάδας. Από αυτούς οι 159 δεν γύρισαν ποτέ στα σπίτια τους. Εκατοντάδες άλλοι κουβάλησαν στο σώμα τους για μια ζωή, τα ίχνη του πολέμου.

Σήμερα, χρόνια μετά την έναρξη του αντιφασιστικού και απελευθερωτικού αγώνα για την Ελλάδα, ο ηρωισμός των εθελοντών παραμένει αφανής και η προσφορά τους αγνοημένη, καθώς η ελληνική πολιτεία ποτέ δεν σκέφτηκε την ανέγερση ενός ηρώου για τους εθελοντές Κωνσταντινουπολίτες. Έχουμε αναφερθεί στην εθελοντική προσφορά των Ελλήνων της Πόλης, όπως και της Ανατολικής Θράκης και της Μικράς Ασίας, σε όλους τους εθνικούς αγώνες της Ελλάδας: Από τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897 έως τους Βαλκανικούς και φυσικά την Μικρασιατική εκστρατεία. (Μετά από χρόνια το θέλημα του Ζαχαρόπουλου έγινε πραγματικότητα με την ανέγερση τον Νοέμβριο του 2019 στον Φλοίσβο του Μνημείου Πεσόντων Κωνσταντινουπολιτών)

Ένας άνθρωπος, ο οποίος γνωρίζει καλά την προσφορά των Κωνσταντινουπολιτών στον Β΄ Π.Π., είναι ο κ. Αχιλλέας Ζαχαρόπουλος. Η συμβολή του για την ανάδειξη του θέματος αυτού είναι καθοριστική. Συνομιλήσαμε μαζί του και μας έδωσε χρήσιμες πληροφορίες. Η οικογένεια των Ζαχαρόπουλων ήταν μορφωμένη, ο ένας αδελφός του πατέρα του ήταν Πολιτικός μηχανικός στην Παλαιστίνη και ο άλλος στην Αγία Πετρούπολη.

“Όταν κηρύχτηκε ο πόλεμος το 1940, οι Κωνσταντινουπολίτες συγκεντρωθήκαμε μαζικά μπροστά στο Ελληνικό Προξενείο με σκοπό να καταταγούμε ως εθελοντές. Μεταξύ μας υπήρχε ένας μεγάλος αριθμός Κωνσταντινουπολιτών Εφέδρων, οι οποίοι είχαν υπηρετήσει τη θητεία τους στον ελληνικό στρατό και στη συνέχεια επέστρεψαν στην Πόλη. Την εποχή εκείνη στην Κωνσταντινούπολη ζούσαν πολλοί Έλληνες υπήκοοι. Οι εθελοντές του Αλβανικού προέρχονταν από αυτή την κατηγορία των Ρωμιών. Ο Πρόξενος μάς είπε ότι θα ενημερώσει την κυβέρνηση για τον μεγάλο αριθμό των Ελλήνων της Πόλης που θέλουν να καταταγούν ως εθελοντές. Έτσι, πηγαίναμε κάθε μέρα με μια κουβέρτα και καθόμασταν απένα-

Μετά από μερικές μέρες βγήκε ο Πρόξενος και μας ενημέρωσε ότι έγινε δεκτό το αίτημά μας. Όλοι σπεύσαμε να μπούμε στο κτήριο για να γραφτούμε στους καταλόγους. Εγώ ήμουν από τους πρώτους. Όμως, ο υπάλληλος στην είσοδο μάς σταμάτησε και κάλεσε έξι ονόματα. Αυτοί ήταν μόνιμοι αξιωματικοί του ελληνικού στρατού που είχαν καταφύγει στην Κωνσταντινούπολη μετά το κίνημα του 1935. Έτσι έχω το υπ' αριθμόν 7 φύλλο πορείας. Παρουσιάστηκαμε πάνω από 400 εθελοντές για το Αλβανικό Μέτωπο.

Η πρώτη αποστολή ήταν τέσσερα βαγόνια, περίπου 180 εθελοντές. Το σύνολο των εθελοντών Κωνσταντινουπολιτών που πήγε στο Αλβανικό Μέτωπο πρέπει να ξεπέρασε τα 400 άτομα. Στον σταθμό είχε έρθει η ελληνική κοινότητα να μας αποχαιρετήσει, ενώ οι Τούρκοι είχαν στείλει μια μπάντα που έπαιζε εμβατήρια. Όταν η Ιταλία επιτέθηκε στην Ελλάδα, η Τουρκία επέτρεψε τη μετάβαση εθελοντών Ελλήνων Κωνσταντινουπολιτών στο ιταλικό μέτωπο. Με το τρένο φτάσαμε στην Αλεξανδρούπολη. Εκεί, αφού τακτοποιηθήκαμε σε καταλύματα, την επομένη παρελάσαμε μπροστά από τον στρατηγό διοικητή της 5ης Ανωτέρας Στρατιωτικής Διοίκησης ως οι πρώτοι εθελοντές που ήρθαν να πολεμήσουν.

Για τον ίδιο λόγο την επόμενη όταν ξεκινήσαμε για τη Δράμα, είχε παραταχθεί στις δύο πλευρές των γραμμών το ιππικό και μας χαιρετούσε με γυμνά ξίφη. Στη Δράμα μάς υποδέχτηκε ο Ντέρμος, ένας Κωνσταντινουπολίτης από την Ήπειρο, που υπηρετούσε ως έφεδρος. Αυτός μας οδήγησε στην Ελευθερούπολη, στο στρατόπεδο του 25ου Συντάγματος πεζικού. Το σύνταγμα είχε αποχωρήσει για το μέτωπο και εμείς εγκατασταθήκαμε στους στρατώνες. Εκεί άρχισε η εντατική εκπαίδευσή μας.

Στις αρχές Φεβρουαρίου η 4η Ανωτέρα Στρατιωτική Διοίκηση ζήτησε κάποιον που να μιλά πολύ καλά τα τουρκικά. Έστειλαν εμένα, επειδή ήμουν πολύ καλός στην τουρκική. Η αποστολή που μου ανέθεσαν μαζί με έναν λοχαγό ήταν η εξάρθρωση ενός δικτύου κατασκόπων. Σύμφωνα με πληροφορίες κάποιοι Πομάκοι μουλαράδες, που υπηρετούσαν στον στρατό, συνεργάζονταν με την ιταλική κατασκοπεία και μετέφεραν έγγραφα σχετικά με τις κινήσεις του ελληνικού στρατού.

Η αποστολή μας έληξε στο Πόγραδετς, όπου η ελληνική αντικατασκοπεία συνέλαβε 3 Πομάκους και 3 Ιταλούς αξιωματικούς σε ένα νεκρό σημείο των συνόρων. Ο διοικητής της 4ης Ανωτέρας Στρατιωτικής Διοίκησης γι' αυτή την επιτυχία με προήγαγε σε λοχία».

Η εισβολή των Γερμανών βρήκε τον Ζαχαρόπουλο υπό τον Κρητικό διοικητή Καμηλάκη. Όταν άρχισε η υποχώρηση, μετά από πολλές περιπέτειες μαζί με άλλους τρεις Κων/πολίτες φτάνει στην Αθήνα.

«Στην Αθήνα συναντήσαμε και άλλους Κωνσταντινουπολίτες που είχαν έρθει από το μέτωπο. Οι περισσότεροι έψαχναν φορτηγά βαγόνια στον Σταθμό Λαρίσης για να εγκατασταθούν. Αντιληφθήκαμε, όμως, ότι αυτό είναι επικίνδυνο και πήγαμε στο στρατόπεδο του

1ου Συντάγματος εκεί που είναι σήμερα το Μέγαρο Μουσικής. Μετά μετακινηθήκαμε στο 34ο Σύνταγμα Κατεχάκη, όμως ήμασταν μακριά από το κέντρο και οι συγγενείς μας που διέμεναν σε διάφορες περιοχές της Αθήνας δεν μπορούσαν εύκολα να μας βρουν. Γι' αυτό αποφασίσαμε να πάμε στην Ομόνοια. Εκεί συναντήσαμε μεγάλο αριθμό Κωνσταντινουπολιτών εθελοντών. Κάποιοι από αυτούς ζήτησαν άδεια από τις γερμανικές κατοχικές αρχές να τους επιτραπεί να επιστρέψουν στην Πόλη. Μάλιστα σκέφτηκαν να ναυλώσουν ένα πλοίο, το ναύλο του οποίου θα πλήρωναν οι συγγενείς τους. Πολλοί από αυτούς συμφώνησαν να επιστρέψουν με αυτόν τον τρόπο. Εγώ διαφώνησα και είπα να μην εμπιστευθούμε την άδεια των κατοχικών αρχών. Να αποφύγουμε τη μαζική επιστροφή, αλλά να επιδιώξουμε κατά μονάδα ή δυάδες τη φυγή μας. Δυστυχώς τα γεγονότα με δικαίωσαν. Γιατί το πλοίο με τους εθελοντές Κωνσταντινουπολίτες βυθίστηκε από τους Γερμανούς στον Ευβοϊκό και πνίγηκαν όσοι επέβαιναν σε αυτό ”.

Ο Αχιλλέας Ζαχαρόπουλος ακολουθώντας τη δική του μέθοδο με ένα καϊκι καταφέρνει να περάσει στη Χίο και από εκεί στα παράλια της Ιωνίας. Μαζί του και ένας κύριος μεγάλης ηλικίας με τον οποίο μοιράζεται το φαγητό του, όμως αυτός δεν αποκαλύπτει την ταυτότητά του. Του κάνει εντύπωση ότι και αυτός μιλά καλά τουρκικά. Μετά από ταλαιπωρία πολλών ημερών, με συνοδεία ενός Τούρκου λοχία φτάνουν στο ελληνικό Προξενείο στη Σμύρνη. Εκεί ο Ζαχαρόπουλος βρίσκει την ευκαιρία να επικοινωνήσει με την οικογένειά του για να τους πει ότι είναι εν ζωή.

Στο προξενείο ο άγνωστος συνοδοιπόρος αποκαλύπτεται. Είναι ο Αθανασιάδης Πρόδρομος (Μποδοσάκης), ο οποίος έφυγε κρυφά από την Αθήνα με ένα πουκάμισο.

Στη συνέχεια, ο Ζαχαρόπουλος συναντά στην Πέργαμο μονάδες του ελληνικού στρατού που πέρασαν τον Έβρο για να γλυτώσουν την αιχμαλωσία. Από εκεί με τρένο μετακινούνται στην Αττάλεια και με ένα πολωνικό οπλιταγωγό κατεβαίνουν στη Μέση Ανατολή. Πρώτος σταθμός η Χάιφα. Μετά σιδηροδρομικώς στην Αίγυπτο στο στρατόπεδο της Τζενέιφα. Οι Έλληνες της Αιγύπτου και των άλλων αφρικανικών χωρών εκπαιδεύονταν εκεί από Έλληνες αξιωματικούς. Όταν είδαν τους Κωνσταντινουπολίτες που είχαν πολεμήσει και ορισμένοι μάλιστα είχαν παρασημοφορηθεί, έκλαιγαν. “Όταν ο Τσιγάντες άρχισε να ιδρύει τον Ιερό Λόχο, πολλοί Κωνσταντινουπολίτες πήγαν μαζί του. Αυτοί συμμετείχαν σε πολύ δύσκολες αποστολές. Στο μεταξύ κατέφθαναν πολλοί Κωνσταντινουπολίτες με τουρκική υπηκοότητα. Αυτοί για να καταφέρουν να έρθουν, γράφονταν στη λεγεώνα των ξένων. Όταν έφταναν στη Μέση Ανατολή, διαγράφονταν από αυτή και κατατάσσονταν στην ελληνική ταξιαρχία. Όχι μόνον στον στρατό ξηράς, αλλά και στην αεροπορία και στο ναυτικό υπηρέτησε ένας

αριθμός μεταξύ 500-1000 Κωνσταντινουπολιτών. Η απόδειξη είναι ότι σε όλα τα μέτωπα του πολέμου χάθηκαν 123 Πολίτες. Ο πρώτος νεκρός του ελληνικού στρατού στο Ελ Αλαμείν, 11 Σεπτεμβρίου 1942, ήταν ο παιδικός μου φίλος Βύρων Ποταμιάνος. Ο Ανθυπίλαρχος τεθωρακισμένων Νίκος Μαργαρίτης, που είχε έρθει από την Κωνσταντινούπολη, παρ' όλο που είχε χάσει το δεξί του χέρι, δεν έφυγε από μάχη μονάδα. Το 1943 σκοτώθηκε σε μία αποστολή.

Το Μνημείο για τους πεσόντες Κωνσταντινουπολίτες στον Β'Π.Π. που βρίσκεται στην παραλία Φλοίσβου στον Δ. Παλαιού Φαλήρου

Θα πρέπει να είμαστε υπερήφανοι εμείς οι Κωνσταντινουπολίτες γι' αυτούς τους αγώνες που πολεμήσαμε στην Ελλάδα. Γι' αυτό η ελληνική πολιτεία και κυρίως η κοινότητα των Κωνσταντινουπολιτών που ζει στην Ελλάδα, να μην εγκαταλείψουν αυτούς τους εθελοντές στη λησμονιά”.

Ο Αχιλλέας Ζαχαρόπουλος αναμείχθηκε στα κινήματα της Μέσης Ανατολής και όπως και παρά πολλοί άλλοι, κλείστηκε στα στρατόπεδα αιχμαλώτων, τα λεγόμενα “Σύρματα”, στις ερήμους της Λιβύης ή του Σουδάν.

Η ιστορία του Αχιλλέα Ζαχαρόπουλου συνεχίζεται στον εμφύλιο και μετά στην Πολωνία. Εκεί συναντά τον ποιητή Ναζίμ Χικμέτ ο οποίος του αφιέρωσε ένα ποίημα.

Στην Αθήνα επέστρεψε το 1965, σαν γιατρός μαζί με την επίσης γιατρό Πολωνέζα σύζυγο του. Απεβίωσε στις 29 Απριλίου 2020. Η κηδεία του θα γίνει στις 4 Μαΐου στις 13:00 στο Κοιμητήριο του Αμαρουσίου.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
«Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
«Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών» <http://www.cpolitan.gr/>
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://sylogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalisxoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαπτίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικιάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon/>

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» www.agcos.ch
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου» <https://www.facebook.com/acguk.net/>

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.